

κων πόλεων) 14. Πομπαιοδότης (Δαπάναι: τῆς Κυρίας) 15. Προλήψεις (Ἀρχαίαι καὶ νέαι) 190. Σιδηροδρόμων (Μήκος πάντων τῶν) τοῦ κόσμου 282. Σύλλογος (Γυναικεῖος) ἐν Βερολίῳ 271. Σύνταγμα τῆς Ἱαμαϊκῆς 224. Ταχυδρομεῖα (Ἀγγλικά) 14. (Ἑλληνικά) 400. Τηλεγραφήματων (Ἀναλογία) ἐπὶ 100 κατοίκων 173. Τοῦρκου ὑπουργοῦ εὐφυῆς λόγιον 383. Τράπεζα (Ἐθνικὴ χρηματιστικὴ) ἐπὶ Καποδιστρίου 209. Φοῖνιξ (Ὁ) ὡς ἔθνικόν σύμβολον τῆς Ἑλλάδος 221. Φόροι: ἐπὶ Γραικορωμαίων 236. Φυλακὰ ἐν Ἰαπωνίᾳ 199. Χαρτοπαικτεῖον (Περίεργον) 62. Ψηφοφορίας (Ἑλεγχος καὶ οὐλοκῆς) 222.

Πρακτικὰ γνῶσεις.

Ἀδάμαντας (Μέσον ἀναγνωρίσεως γνησίου) ἀπὸ ψευδοῦς 320. Αἰμορραγίας (Πρόχειρον μέσον πρὸς ταχέως ἐπίσχεσιν τῆς) τῆς βίβδος 176. Ἀνθῶν (διατήρησις) 352. Ἐνδομάτων (καθαρισμός) 208. Εὐρωπιάσεως (Μέσον πρὸς ἀποτροπὴν τῆς) 48. Κοσμημάτων (Καθαρισμός ἀργυρῶν) 80. Κωνόπων (Μέσον ἐξαφανίσεως τῶν) 304. (Προφυλακτικὸν μέσον κατὰ τῶν) 384. Λύγγα (Μέσον τοῦ καταπαύειν τὸν) λόξυγγα 192. Λυγρίας (Μέσον δι' οὗ τὸ φῶς τῆς) ἀποβαίνει λαμπρότερον 16. Λυγριῶν (Περὶ θάλλινων σωλῆνων τῶν) 256. Συραφίων (Ἑκλογὴ) 288. Ὀνίσκου (Μέσον δι' οὗ ἀποβαίνει εὐληπτον τὸ ἔλασιον τοῦ) μουροῦνας 240, 272. Πωμάτων (Ἐξαγωγὴ) ψαλῶν 224. Σπόγγων (Καθαρισμός) 112. Στρώμα ἐξ ἀγύρου τοῦ ἀραβοσίτου 160. Σφηκῶν (Προφυλακτικὰ μέσα κατὰ τῶν δηγμάτων τῶν) 128.

Ἵγεινή.

Ἀνθῶν (Δηλητηρίας διὰ τῶν τεχνητῶν) 352 Γάλακτος (Περὶ) ὡς φαρμάκου 144. Γλυκίσματα δηλητηρία 16. Διφθερίτις 111. Ἡμικρανία 176. Καπνίζοντα (Τὰ) παιδία 160. Κατάρθω (Θεραπευτικὰ μέσα) 96. Ὀφθαλμοί (Περὶ) 48. Στομάχου (Περὶ τοῦ) 240. Ἵγεινή (Περὶ σπουδῆς τῆς) 64. Ἵπνου (Δωμάτια) 32. Χειμέθλων (Περὶ) χιονιστρῶν 64.

Φιλολογία, ἠθολογία, φιλοσοφία.

Ἄγγλοι (οἱ) ἐν Ῥωσσίᾳ ἐπὶ Ἰβάν Δ' τοῦ Τρομεροῦ 123. Ἀθηναί (Αἱ) ἐν ἔτει 1878, 255. Ἀθήθαιαι 13, 31, 48, 61, 80, 96, 111, 128, 143, 160, 173, 192, 206, 224, 239, 255, 271, 288, 304, 320, 333, 352, 368, 383, 400. Ἀλῆ Πασάς τῶν Ἰωαννίνων 150. Ἀκαδημαϊκὴ τελετὴ ἐν Μονάχῳ 254. Ἀπόκρευ (Αἱ) 91. Βίος (Ὁ) καὶ τὰ παιγνίδια τῶν παιδίων 27. Ἐγωϊσμοῦ (Περὶ) 297. Ἐπαναστάσεως (Τὰ τρία τελευταία ἔτη τῆς ἐλληνικῆς) 305. Ἐπιστολαὶ (Ἀθηναϊκαὶ) 349, 366, 381, 397. Ἰανουαρίου (Ἡ 1) Ἰσταμένου (Περὶ τῆς λέξεως) 384. Καρφίδας (Τέσσαρες) 190. Κοράνιον 302. Κόλασις (Ἡ) καὶ αἱ Ἑλληνες 331. Μητέρας (Πρὸς τὰς) 219. Μωρία: 142. Ναυπλίου (Μία σελις ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ) 379. Οὐσβὲκ Χάν (Ὁ) πρὸς τὸν Νεσσαρίν 140. Παροιμίαι Ἀφγανιστικαὶ 383. Περιστεραὶ (Αἱ) τῆς Ἑνετίας 299. Πορτογαλλίας (Ὁ βασιλεὺς τῆς) καὶ τὰ γράμματα 143. Ρενάν (Ἐρνέστος) 268. Ροσφουκὸν (Γνώμαι καὶ σκέψεις τοῦ) δουκὸς Δε-λα) 13, 31, 47, 61, 80, 96, 110, 127, 143, 159, 173, 191, 206, 223, 239, 254, 271, 287, 304, 319, 333, 351, 368, 383, 399. Σκινδέρμπεη (Προσοδικὰ ἐλεύσεως τοῦ) παρὰ τοῖς Ἀλθωνοῖς 332. Σπουδαστοῦ Πινακίδες 251, 267, 394. Συγγραφεῖον (Ὁ πολυγραφώτατος πάντων τῶν δραματικῶν) 314. Συμβουλή (Μία) 336, 368. Τολώσσης (Ἀνθεστήρια) 329. Τρόπων (Περὶ) 184. Φίλιππος (Ὁ) καὶ ἡ γενεὴς τοῦ Τιμοθέου 173. Φιλικὴ ἑταιρεία 241. Φλυαρίας

(Περὶ) 325. Χολέρα (Ἡ) ἐν Ἀθήναις, ἐν ἔτει 1854, 108.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Ἀνεκδοτά: Ἀκαδημαϊκοῦ 269. Βέξερ 64. Βασιλέως Βαυαρίας 383. Κάρ (Ἀλφόνσου) 240. Μαρυμὸν 128. Μαυροκορδάτου (Τοῦ ἐξ ἀπορρήτων) 174. Νικολάου Ἀ' Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας 246. Πλουσίου καὶ φιλαργύρου 175. Παλμερστών 335. Πίθηκοι: βαλαντιοτόμοι: 396. Σκνὸν (Γεωργίας) 174. Σουλῆ (Φρειδερίκου) 144. Φιλίππου (Βασιλέως Λουδοβίκου) 397.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

13, 31, 48, 61, 80, 96, 110, 143, 159, 191, 206, 224, 239, 255, 271, 288, 304, 320, 333, 351, 368, 383, 399.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ.

Ἀλάρας (Λουκῆς) 5, 22, 34, 49, 65, 83, 97, 113, 129, 153. Νανίη 117. Περίοδος τῆς γῆς ἐν ἡμέραις ὀγδοήκοντα 177, 193, 209, 227, 241, 257, 276, 289, 306, 321, 337, 356, 369. Ταυτότης (Ἡ) 343. Ὑποσχέσεως (Ἡ δόναμις τῆς) 204. Φήμη (Ἡ) 161.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑΙ ΕΚΗΝΑΙ.

Ἐσπερίς (Ἡ) τοῦ κυρίου Σουσαμάκη 68.

ΠΟΗΗΣΙΣ.

Ἐπιγράμματα 288. Νάθαν (Μία πρᾶξις) τοῦ σοφοῦ 265. Προαίσθημα 191. Χωρισμός 206.

Συνταγαὶ ὠφέλιμοι.

336, 352, 368, 384.

Πανομοιότυπα.

Γραφῆς: Τζακάλωφ (Ἀθανασίου) 241. Ὑπογραφοῦν: Ἀνδρότζου (Γεωργίου) 1, Ἀσωπίου (Κωνσταντίνου) 273, Γρίβα (Θεοδώρου) 305, Θεοφίλου (Εἰρηναίου) 33. Μάγερ (I. I.) 65, Σαχίνη (Γεωργίου) 81, Σολωμοῦ (Διονυσίου) 353, Φαβιέρου 17, Ψαλίδα (Ἀθανασίου) 145.

Παροράματα.

Σελ. 129, στ. α', στίχ. 2. ἀντὶ «ἐν ἔτει 1821» ἀνάγν. ἐπὶ Καποδιστρίου. Σελ. 177, στ. α', στίχ. 1. Ἀντὶ «Ἰακώβ. νος» ἀνάγν. «Σκίνου.» Σελ. 337, στ. α', στίχ. 3. Ἀντὶ «Καποδιστρίου» ἀνάγν. «τῆς ἀντικυβερνητικῆς κυβερνήσεως τοῦ 1832.» Σελ. 384, στ. β' στίχ. 23. Ἀντὶ «ἀπόντος» ἀνάγν. «ἀπόντος».

Σφραγίδες.

Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐν ἔτει 1821, 161. Δασμοτελωνεῖον Αἰτωλικῶν ἐπὶ ἐπαναστάσεως 257. Ἐσωτερικῶν (τῆς ἐπὶ τῶν) Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας 369. Θηδῶν (Ἐλευθερίας) ἐπὶ ἐπαναστάσεως 193. Μεγαρίδος (Διοικητικὸν τοποτηριτοῦ) ἐκ τῆς ἀντικυβερνητικῆς κυβερνήσεως, ἐν ἔτει 1832, 337. Μνήμονος (Δημοσίου) Κουπέλου, ἐπὶ Καποδιστρίου, 385. Πρωτοκλήτου δικαστηρίου τοῦ τμήματος τῆς κάτω Μεσσηνίας, ἐπὶ Καποδιστρίου 225. Σκίνου, ἐπὶ ἐπαναστάσεως 177. Σπυριδίου (Ἀστυνομίας) ἐπὶ Καποδιστρίου 321. Ταχυδρομείου τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Καποδιστρίου 129. Τραπεζῆς (Ἐθνικῆς χρηματιστικῆς) ἐπὶ Καποδιστρίου 209. Ἵγειοαστυνομιμαρχεῖου Πάτμου ἐπὶ ἐπαναστάσεως 49. Ἵγειονομεῖον τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος ἐπὶ ἐπαναστάσεως 289. Ἵπουργεῖον ἐπὶ ἐπαναστάσεως (Τοῦ πολέμου) 97, (τῶν οἰκονομικῶν) 113.

Ὡς ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Συβαρίτης, ἐντὸς τῆς στρωμνῆς τοῦ ὁποίου εἶχε διπλωθῆ ἐν φύλλον ῥόδου.

Σὺ, Εὐθύδημε, εἶσαι ἀπηλλαγμένοις ὅλων τῶν τοιούτων. Ἄγαμος καὶ μόνος ἐν τῷ κόσμῳ, στερεῖσαι τῶν ἡδονῶν, ἀλλὰ στερεῖσαι συγχρόνως καὶ τῶν πικριῶν τοῦ ἐν οἰκογενεῖα βίου. Διασωθεὶς ἐν λιμένι μετὰ κινδυνώδη πελαγοδρομίαν, κατοικῶν μικρὰν ἰσόγειον κατοικίαν ἐν Γερανίῳ, κατέχων ἐν τῇ κοινῶνίᾳ θέσιν ταπεινὴν, καὶ ἐπαρκῶν εἰς τὰ τοῦ βίου σου διὰ τοῦ μικροῦ μισθοῦ τῆς ὑπηρεσίας ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρίας, βλέπων ἐκ τῆς ἀφανείας σου τὸν κόσμον ὡς θάλασσαν, καὶ οὔτε τὰ ἐξ αὐτῆς πλούτη ἐπιθυμῶν, οὔτε τὰ ναυάγια φοβούμενος — οὔτε τὸν φθόνον τῶν ἄλλων διεγείρων, οὔτε σὺ ἔχων ἀφορμὴν τοὺς ἄλλους νὰ φθονῆς — δόξαζε τὴν θεῖαν Πρόνοιαν διὰ τὴν ὁποίαν σοὶ ἐχορήγησεν εὐεργεσίαν ταύτην τῆς αὐταρκείας, καὶ λέγε πρὸς σεαυτὸν πάλιν καὶ πολλάκις ὅτι τὸ καλῆτερον μέσον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης σου εἶναι ἡ τελεία καὶ ἀπεριόριστος πρὸς τὸν πλησίον σου ἀγάπη.

Ἔρα 10 π. μ. Ἰσταμαι πρὸ τῆς Μητροπόλεως. Πόσος θόρυβος! πόσον συνωθούμενον πλῆθος! Ἀμαξοὶ, στρατὸς, ἵππικόν, τὰ πάντα φύρδην μίγδην. Συμπεριπατῶ μετὰ τῶν πολλῶν διαβαίνω πολλάκις ἐμπρὸς ὀπίσω τὴν τῆς Μητροπόλεως ὁδόν, καὶ τοποθετοῦμαι ὑπὸ σκιάν ἐν τῇ πρὸς τὴν Θουριώδη ὁδὸν τοῦ Ἐρμού γωνίᾳ, ὅθεν βλέπω καὶ περιεργάζομαι ἀνέτως τοὺς διαβαίνοντας. Ἰδοὺ ἐξέρχονται. Πτωχὴ μου ἀκοή, ἐξεκωφάθης. Σάλπιγγες, τύμπανα, πάντα τὰ ὄργανα τῆς μουσικῆς, καὶ ἐπὶ πᾶσι κρότοι διαδοχικοὶ πυροβόλων. Πῶς εὐφραίνονται ἐν τῇ ταραχῇ ταύτῃ, καὶ τρέχουν τῆδε κἀκείσε, τὰ μικρὰ ταῦτα τοῦ λαοῦ παιδιὰ! Ἄ! τρέμω μήπως τὰ καταπατήσῃ τὸ ἵππικόν. . . Ἰδοὺ καὶ ἄμαξαι σφριγόντων ἵππων, πλησιάζουσαι εἰς τὴν κλιμακα τῆς ἐκκλησίας. Βοήθειαν! εἰς τὰ μικρὰ παιδιὰ! Κλητῆρες! . . . Δόξα τῷ Θεῷ! οἱ κλητῆρες τὰ παρεμέρισαν. Ἦσούχασα. Ἐπανερχομαι εἰς τὴν γωνίαν μου. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, οἱ αὐλικοὶ, ἐμβαίνουν εἰς τὰς ἀμάξας. Ἰδοὺ ἔρχονται. Ὅποιοι ἵπποι! ὁποῖοι χαλινοὶ, καὶ φάλαρα, καὶ ἐφιππία, καὶ ὄχηματα, καὶ θεράποντες μεγαλόσχημοι, καὶ οἰκοστολαί! Πόσος ἄργυρος, πόσος χρυσὸς ἐν ἀφθονίᾳ! Διέρχονται ἐμπροσθέν μου. Βλέπω τὸ εὐγενὲς καὶ ἀρρενωπὸν τῆς στάσεως τοῦ βασιλέως, τὴν συμπαθῆ καὶ θελκτικὴν μορφήν τῆς βασιλίσσης, καὶ τὰ καλὰ καὶ ἀθῶα πρόσωπα τῶν βασιλοπαίδων. Καὶ ὑπουργοὶ, καὶ στρατηγοὶ, καὶ ναύαρχοι, καὶ ὅλον τὸ ἐπιτελεῖον. Τὰ πάντα ἐν πλούτῳ, καὶ λαμπρότητι, καὶ στολαῖς χρυσοπαρούφους. Οὕτω μεγαλοπρεπῶς πανηγυρίζεται

ἡ ἐναρξὶς τοῦ Νέου Ἔτους, καὶ ἡ γενομένη τελετὴ ἦτο παράκλησις πρὸς τὸν Ἰψιστον Θεόν, ἵνα ἐξαποστείλῃ αὐτὸ αἴσιον, καὶ φέρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ πᾶν εἶδος εὐδαιμονίας. Οὐδὲν δικαιότερον τῆς εὐχῆς καὶ τῆς δεήσεως ταύτης ἐκ μέρους παντὸς ἀνθρωπίνου πλάσματος. Ὅλοι αἰσθάνονται τὴν αὐτὴν δίψαν τῆς εὐτυχίας ὅλοι ἀπειλοῦνται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σπητοῦ τῆς δυστυχίας. Ἀφθόντος λοιπὸν καὶ ἀνεμέσσητος ἡ ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας εὐχή. Εἰσάκουσον αὐτὴν, πανάγαθε Θεε, καὶ κατάστησον εὐτυχή, ὅσον ἐπιτρέπουν αἱ θεῖαί σου Βουλαί, ὅλα τὰ ἔμφυγά σου δημιουργήματα· δέξαι δὲ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου ὅτι, ἀπαλλάξας με τῆς φιλοδοξίας καὶ τῆς φιλοπλουτίας, μὲ διατηρεῖς εὐχαριστούμενον ἐν τῇ ὀλιγαρκείᾳ, καὶ συγχρόνως ἀνοίγεις τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ φιλικὰ ταῦτα πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ πλησίον μου αἰσθήματα. Ἐν τούτοις, ἐπιτρέπεται μοι νὰ σκεφθῶ δὲ εἶναι ἄρα γὰρ μεγάλη ἡ τοιαύτη πολυτελεία εἰς ἔθνος μικρὸν καὶ πτωχὸν ὡς τὸ ἡμέτερον;

Πρόσεχε, Εὐθύδημε, ἐπὶ τῶν κρίσεών σου. Γνωρίζεις ὅτι πολλὰ καὶ διάφορα, καὶ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς πολυτελείας, ἀποφαίνεται ἡ κοινωνικὴ ἐπιστήμη· καὶ γνωρίζεις ἀκόμη ὅτι ἥλθες ἐν ταῦθα ἵνα φαιδρύνῃς τὰ βλέμματά σου ἐπὶ τῇ θεᾷ προσώπων εὐδαιμονούντων, καὶ πᾶν ὅ,τι φέρει χροιάν σκυθρωπῆς ἐπικρίσεως κακῶς συμβιβάζεται πρὸς τὸν τοιοῦτόν σου σιοπόν.

Ἐπειτα, σκέφθητι ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς βασιλείας, ὁ τόσον ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἀναγκαῖος, φέρει ὄρους τινὰς μεθ' ἑαυτοῦ, τῶν ὁποίων ἡ παράβλεψις καταβιβάζει αὐτὸν τῆς ἀνηκούσης πρὸς τὸν ὁποῖον καθιδρῶθῃ σιοπὸν θέσεως. Τοιαῦτα πρὸ πάντων εἶναι ἡ ἐθιμοτυπία καὶ ἡ ἐξωτερικὴ λαμπρότης. Τοιοῦτος εἶναι καὶ τοιοῦτος ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος. Ἴνα καλῶς ἐμφορηθῇ τῶν προσόντων Ἀρχῆς διηνεκοῦς καὶ ὑπερτάτης, πρέπει νὰ θεωρῆ αὐτὴν ἐν ἐξόχῳ καὶ χωριστῇ περιωπῇ, καὶ νὰ ἔχῃ ἀδιαλείπτως πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ χωρίζον αὐτὸν ἀπ' αὐτῆς διάστημα. Οὕτω καὶ μόνον γίνεται σεβαστὸν εἰς τὰ πλήθη τὸ εἶδος τοῦτο τῆς Ἀρχῆς.

Ἡ Μητρόπολις ἐκενώθη. Ἄς στραφῶμεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἐρμού. Ἡ κίνησις, ὁ θόρυβος, ἡ συσσώρευσις ἐξακολουθοῦν. Οἱ ἐξῶσται ὅλοι εἶναι πλήρεις θεατῶν, καὶ μάλιστα γυναικῶν, ἐν λαμπρᾷ ἐνδυμασίᾳ. Πόσον συχνάκις τὸ ὠραῖον τοῦτο ἤμισυ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους δραματίζει συγχρόνως τὸ διπλοῦν πρόσωπον· Ὁρῶσαι καὶ δρῶμεναι! Καὶ αἱ ἄμαξαι τῶν πλουσίων, καὶ τὰ περικαλλῆ ταῦτα ὄχηματα, τὰ πλήρη φαιδρῶν ἐποχουμένων. Πόσα παιδιὰ ἰδίως, μειδιῶντα, ἀγγελοπρόσωπα, ἐπιδεικνύουν χαριέντως πρὸς ἄλληλα τὰ δωρηθέντα αὐτοῖς ἀθύρματα! Ἐν ἄλλο εἶδος ἀνθρώπων ἐλκύει τὴν προσοχὴν

δικοί μου ὀφθαλμοί, οἱ συνειθισμένοι εἰς τὴν δυστυχίαν, δὲν ἤμποροῦν νὰ σταθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ χωρὶς . . .

ΘΥΓΑΤΗΡ. Πάτερ μου, ἀγαπητέ μου πάτερ, ἐγὼ δὲν θέλω νέον φόρεμα. Ἐχει ὁ Θεὸς παρεμπρός· ἄς ἔχωμεν μόνον ὑπομονήν . . .

ΠΑΤΗΡ. Ἄ! εἶχαμεν μίαν κυρίαν Εἰρήνην, καὶ τώρα ἔχομεν καὶ μίαν κυρίαν Ὑπομονήν. Δὲν θέλεις σὺ, λέγεις· ἀλλ' ἐγὼ θέλω. Θέλω καὶ δαμονιζομαι, θέλω καὶ παραφρονῶ, θέλω καὶ βλέπω πλούσιον καὶ νομίζω ὅτι μοῦ ἀπέσπασε τὰ σπλάγχνα ἐκ τῆς καρδίας. Μὲ κατατῆκει ἡ μισανθρωπία· ζητῶ ἐκδικησιν, ἐκδικησιν κατὰ παντὸς πλουσίου. Τοὺς βλέπεις τοὺς κακούργους καὶ περιφέρονται ἐπιδεικνύοντες τὰ πλούτη των, καὶ δὲν ἤξεύρουں οἱ ἀλιτήριοι ὅτι μόνη ἡ θεὰ αὐτῶν εἶναι ὕβρις κατὰ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος.»

Εὐθύδημε, ἤκουσες. Τὸ ἔργον σου εἶναι φανερόν πλέον. Ἡ δυστυχὴς αὐτὴ οἰκογένεια πρέπει νὰ λάβῃ δῶρα τοῦ νέου ἔτους, καὶ νὰ τὰ λάβῃ ὡς προερχόμενα ἐκ χειρὸς πλουσίου. Ἐχεις τὸ χαρτονομίσμα ἐκεῖνο τῶν ἑκατὸν δώδεκα δραχμῶν, τὸ προσδιωρισμένον εἰς ἑνδυμασίαν σου. Ἐχει ὁ Θεὸς διὰ σέ· ἄς δαπανηθῇ τώρα εἰς τὴν καλητέραν αὐτὴν χρῆσιν. Ἰδοὺ αὐτὸ ἐκ τοῦ κιβωτίου μου. Ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπαρκέσῃ εἰς ἀγορὰν πῖλου διὰ τὸν Ποθητόν, ἐπανωφορίου διὰ τὴν κυρίαν Ποθητοῦ, φορέματος διὰ τὴν δεσποσύνην Ποθητοῦ, πιλιδίων, σανδάλων καὶ παιγνιδίων διὰ τὰ δύο παιδιά. Ἄς τρέξω εἰς τὴν ἀγορὰν. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς προσφορᾶς ἔχω καιρὸν νὰ σκεφθῶ καθ' ἑδόν.

Ὡρα 2 μ. μ. Ἐρχομαι ἐκ τῆς ἀγορᾶς. Ὁ Θεὸς ὑλόγησε τὸν σκοπόν μου. Τὰ χρήματα, ὄχι μόνον ἔφθασαν, ἀλλὰ καὶ ἐπερίσσευσαν. Καὶ ἔπρεπεν ὅθεν καὶ ἠγοράσθησαν ἐλεγκτὰ τινὰ τρόφιμα καὶ τὸ κἀνίστρον. Τὸ κομίζον αὐτὰ παιδίον νομίζω ὅτι ἀνήκει εἰς ἄλλην γειτονεῖαν.

«Ἄκουσε, παιδίον· ποῦ κατοικεῖς;

— Εἰς τὴν Πλάκα.

— Ἐρχεσαι ποτὲ εἰς τὴν συνοικίαν ταύτην;

— Πολλὰ σπανίως.

— Σὲ γνωρίζουν ἐδῶ οἱ γείτονες;

— Δὲν πιστεύω.

— Λάβε μίαν δραχμὴν διὰ τὸν κόπον σου καὶ διὰ τὴν ἑορτὴν, καὶ κτύπησε εἰς ἐκείνην ἐκεῖ τὴν οἰκίαν. Ὅταν ἔλθῃ τις ν' ἀνοίξῃ, πρόσφερε τὸ κἀνίστρον καὶ εἶπε ταχέως· «Μία κυρία, λαμπρὰ ἐνδεδυμένη, καὶ ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς ἀμάξης, ἐστάθη μακρόθεν καὶ μοι ἔδωκε νὰ σᾶς δώσω αὐτὸ τὸ κἀνίστρον. Μὴ περιμείνης ἀπάντησιν, ἀλλὰ κλείσε σὺ ἔξωθεν τὴν θύραν καὶ φύγε.»

Τὸ παιδίον ἔρχεται καὶ μοι ἀναγγέλλει ὅτι

νεάνις ἐξελθούσα, καὶ ἀνοίξασα τὴν θύραν, ἔλαβε τὸ κἀνίστρον καὶ ἔμεινε ἀναυδὸς· ἤρχισε δὲ νὰ ἐξετάζῃ τὰ περιεχόμενα, ὅτε αὐτὸ ἔκλεισε μεθ' ὀρμῆς τὴν θύραν καὶ ἔφυγεν.

Ἀξιόλογα· τώρα πλέον πρέπει νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ. Πρὸ τούτου ὅμως ἄς ἀκούσω ἐκ τοῦ σανιδώματος. Θόρυβον ἀκούω, ἀλλὰ πόσον διάφορον τοῦ πρώτου! Θόρυβον χαρᾶς, καὶ ἐκπλήξεως χαρμοσύνου, καὶ πλήρη γελώτων. Ὁ Ποθητὸς αἰτιάται γελῶν τὴν θυγατέρα του Ἀγγελικὴν ὅτι δὲν ἐπρόφθασε νὰ γνωρίσῃ τὴν προσφέρουσαν κυρίαν.

ΠΑΤΗΡ. Ἀνόητα ἔπραξες, Ἀγγελικὴ. Δὲν ἔτρεχες νὰ ἰδῆς τὴν ἀμαξάν καὶ νὰ εὐχαριστήσῃς;

ΘΥΓΑΤΗΡ. Ἄλλ' ἀφοῦ σᾶς λέγω δὲν ἐπρόφθασα! Ἐγὼ τὰ ἔχασα· μόλις ἤρχισα νὰ βλέπω τὰ περιεχόμενα, τὸ παιδίον ἔσυρεν ὀρμητικῶς τὴν θύραν, ἔκλεισε καὶ ἔφυγεν. Ὅταν ἠθέλησα ν' ἀνοίξω πάλιν τὴν θύραν, οὔτε παιδίον πλέον, οὔτε ἀμαξα . . .

ΠΑΤΗΡ. Ἀλλὰ πόσον ὄραν ἔκαμες ἕως νὰ μετανοίξῃς, κυρία Ὑπομονή; Αἶ, ἔπρεπε νὰ τελειώσῃς πρώτον τὴν ἐπιθεώρησιν ὄλου τοῦ κἀνίστρον. Αἶ, τώρα πλέον εἶσαι καὶ κυρία Περιέργεια. Καλὰ δὲν σὲ λέγω;

Ἐνταῦθα ἤρχισαν νὰ ὀμιλῶσιν ὄλοι ὁμοῦ, καὶ γέλωτες φαιδροὶ διέκοπτον τὰς ὀμιλίαις.

Τότε ἔκρουσα τὴν θύραν. Ἡ Ἀγγελικὴ ἤλθε ν' ἀνοίξῃ.

ΕΓΩ. Δέχεσθε ἐπισκέψεις καὶ εὐχὰς διὰ τὸ Νέον Ἔτος;

ΠΑΤΗΡ. Ὅρισατε, ὀρισατε, κύριε Εὐθύδημε. Σᾶς ἀντεπευχόμεθα· εἰς ἔτη πολλά καὶ καλὰ!

ΕΓΩ. Σᾶς βλέπω φαιδρούς καὶ χαίρω.

ΜΗΤΗΡ. Δὲν ἤξεύρετε τί μᾶς συνέβη. Μᾶς ἤλθεν αὐτὸ τὸ κἀνίστρον, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ αὐτὰ τὰ ὠραῖα πράγματα.

ΠΑΤΗΡ. Κυττάξατε. Πῖλος ὀλοκαίνουργος δι' ἐμέ. Καλὸν ἐπανωφόριον διὰ τὴν κυρίαν ἐδῶ. Ὁραῖον φόρεμα διὰ τὴν κυροῦλαν ἐκεῖ. Δύο κομψὰ πιλιδία, δύο ζεύγη σανδάλων καὶ δύο ἀστεῖα παιγνιδία διὰ τοὺς μικροὺς αὐτοὺς παλαβοὺς. Καὶ προσέτι χοιρομέριον, λουκάνικα, ὀλλανδικὸν τυρίον, γλυκύσματα, δύο φιάλαι κρασίου τῆς Κηφισιάς, βλέπετε, βλέπετε.

ΕΓΩ. Ἀλλὰ ποῖος τὰ ἔστειλε;

ΠΑΤΗΡ. Ποῖος τὰ ἔστειλεν; Ἐδῶ εἶναι τὸ βάλε βράσε. Ἄς τὰ εἶπῃ ἡ Ἀγγελικὴ.

Ἡ Ἀγγελικὴ ἔσπευσε νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ διατρέξαντα, τὸ ἄγνωστον παιδίον, τὴν λαμπροφόρον κυρίαν, τὴν μεγαλοπρεπῆ ἀμαξάν, χωρὶς νὰ λησμονήσῃ τὰς δικαιολογίας της ὅτι δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἰδῇ περισσώτερα.

ΜΗΤΗΡ. Τὸ περίεργον εἶναι, κύριε Εὐθύδημε, ὅτι περὶ ὄλων ἀκριβῶς τῶν σταλέντων, ἐκτὸς τῶν φαγητῶν, ἐκάμαμεν λόγον πρὸ ὀλίγου ἐν πνεύματι ὀργῆς καὶ ἀπελπισίας· ὡ-